

[Justitsministeren.]

der sin Myndigheds Grænser, naar han dog gør sig skyldig i aabenbart Misbrug af sin Myndighed.

Straffelovens § 155 kommer ganske vist ogsaa til Anvendelse for Ministres Vedkommende, men der kan dog tænkes at forekomme Tilfælde af Misbrug, særlig af politisk Karakter, hvor Straffeloven ikke med Sikkerhed kan antages at komme til Anvendelse, og hvor det derfor vil være rimeligt at give en udtrykkelig Bestemmelse i denne Lov.

§ 10 indeholder saa de nærmere Straffebestemmelser: Bøde, Hæfte eller Fængsel indtil 2 Aar. Saafremt Forholdet er uagtsomt, er Straffen naturligvis kun Bøde eller under skærpene Omstændigheder Hæfte. I tidligere Forslag foreskrives endvidere som Straf Embedsfortabelse, men det er bortfaldet efter den nugældende Straffelovs Regler, og derfor har man ladet Bestemmelsen herom udgaa. De almindelige Regler i Straffelovens §§ 78 og 79 om Frakendelse af Rettigheder kommer ligeledes til Anvendelse. Strafansvaret bortfalder ved Forældelse. Det er en af de interessante Bestemmelser, hvornaar en Ministers Ansvar er forældet. For at Forældelse kan indtræde, skal der efter dette Forslag være forløbet et Tidsrum af 2 Aar efter det Tidspunkt, paa hvilket Forseelsen er begaaet. Endvidere skal der have været afholdt almindeligt Valg til Rigsdagen og være forløbet mindst 3 Maaneder efter den nyvalgte Rigsdags Sammentræden, saaledes at der altid kan være to paa hinanden følgende Rigsdage, der kan faa Mulighed for at tage Standpunkt til Spørgsmaalet om Tiltale over for en Minister. Forældelsen indtræder dog ikke, naar en Minister har overtraadt selve de i Straffeloven indeholdte Bestemmelser under saadanne Omstændigheder, at Frihedsstraf er forskyldt.

Endelig indeholder § 11 Reglerne om Erstatningsansvar. Regler om et saa vidtgaaende Erstatningsansvar for Ministre, som har foreligget tidligere, skønnes at være urimelige. Tværtimod synes der at være Hensyn, der maa føre til for Ministre under Hensyn til den stærke Udvikling, der er foregaaet i alle de Forhold, jeg før har omtalt, at mildne det almindelige Erstatningsansvar. En Minister har jo ifølge sin Stilling Pligt til at handle inden for mange forskellige Omraader, og det synes urimeligt, at selv en mindre Fejl fra hans Side skulde kunne medføre et alvorligt Erstatningsansvar. Hvis man afvejer de forskellige Hensyn, synes Ret og Billighed at tale for, at

Ministerens Erstatningsansvar begrænses til Ansvar for forsættelige eller groft uagtsomme skadegørende Handlinger, altsaa for grov Tilsidesættelse af Embedspligter. I Stk. 2 er optaget en til § 15, Stk. 2, i Folketingsforslaget svarende Regel om Erstatningsansvarets Bortfald, naar Den forenede Rigsdag uden Forbehold har godkendt det aarlige Statsregnskab.

De foreslaaede Regler, som jeg nu i Hovedtræk har gennemgaaet, er formentlig stemmende baade med Nutidens Forhold og med en objektiv Vurdering af Stillingen hele Karakter, og jeg skal da paa Regeringens Vegne anbefale Lovforslaget til velvillig Behandling i dette høje Ting.

Formanden: Derefter har Indenrigsministeren Ordet for at fremsætte det for hans Vedkommende anmeldte Lovforslag.

Indenrigsministeren (Bertel Dahlgaard): Jeg skal tillade mig for det høje Folketing at fremsætte *Forslag til Lov om Valg til Rigsdagen*.

Det for Folketinget forelagte Forslag til Lov om Ændringer i Danmarks Riges Grundlov nødvendiggør en Række Ændringer i den gældende Valglov. Som bekendt hviler de nuværende Regler om Valg til Rigsdagen paa Valgloven af 11. April 1920 med senere Ændringer ved Lov af 28. Juni 1920 og Lov af 30. August 1920 om de sønderjyske Landsdeles Repræsentation i Rigsdagen og endelig en Ændring, der er foretaget ved Lov af 7. April 1936. Det Forslag til ny Valglov, jeg her skal tillade mig at fremsætte, indeholder da de Ændringer i de bestaaende Regler, som Grundlovsforslagets Bestemmelser gør nødvendige, dernæst Regler for Praktisering af det Folkeafstemningssystem, som Grundlovsforslaget indfører, og endelig indeholder Forslaget en Del Ændringer, dels af teknisk Art, dels af mere positivt Indhold, som de siden 1920 indhøstede Erfaringer gør ønskelige eller paakrævede; nogle af disse Ændringer er der allerede stillet Forslag om i Valglovskommissionen af 1921, andre er der ved forskellige Lejligheder udtalt Ønske om her i Rigsdagen. Om samtlige de foreslaaede Ændringer gælder det, at de holder sig inden for det Valgsystems Rammer, der indførtes ved Valgloven af 11. April 1920.

Som bekendt er Landet efter Rigsdagsvalgloven — idet jeg her ser bort fra Færøerne, der udgør en særlig Valgkreds — delt i 3 Omraader, Hovedstaden, Øerne og Jylland. Disse 3 Omraader er igen delt i Op-